

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver Ordet til den højtærede Landbrugsminister, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1940—41.*

Der er i de sidste 5—6 Aar gennemført forskellige Kornlove, under meget skiftende Forhold og Situationer og derfor med meget forskellige Formaal. Vi har haft Forhold, hvor Korn udefra har kunnet indføres til fabelagtig lave Priser. For 5 Aar siden indførte vi $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Rug til under 5 Kr. pr. Td. For at værne det kornsælgende Landbrug mod det økonomiske Sammenbrud, som saadanne Kornpriser vilde medføre for det, og for ikke at risikere, at den danske Jords Afgrøder fik en saa lav Værdi, at Interessen for Dyrkningen af Jorden blev forringet, gennemførtes der dengang en Kornlov, som paalagde importeret Korn en Afgift for derved at fremkalde nogenlunde anstændige Priser paa Korn. I Aarene derefter har vi haft en meget ringe Høst og meget høje Priser paa udenlandsk Korn, over 20 Kr. pr. 100 kg. Derefter fik vi en Rekordhøst og meget lave Priser paa udenlandsk Korn, Priser paa 10 Kr. og derunder pr. 100 kg.

Efter Krigens Udbrud i Fjor skiftede Forholdene igen. Tilførslerne svigtede i høj Grad, og Fragterne fordyredes, saa Staten maatte give Tilskud til indført Korn og fastsætte Maksimalpriser paa dansk Korn for at opretholde et nogenlunde rimeligt Forhold mellem Kornpriserne og Priserne paa de Varer, som fremstilles af Korn, og som hører til vore allervigtigste Eksportvarer.

I de sidste Maaneder har Situationen igen skiftet. Tilførselen udefra af Korn og Foderstoffer er standset, og vi maa nu indrette os paa at klare os udelukkende med de hjemmeavlede Foderremner. Denne Selvforsyning gælder baade for Mennesker og Dyr.

Hvilke Vanskeligheder der opstaar for os herved, faar man det bedste Indtryk af ved at erindre sig, hvor meget Korn vi avler paa den danske Jord, og hvor meget vi normalt indfører af Korn og Foderstoffer. Til Menneskeføde og til for-

nødent Korn- og Kraftfoder til vor store Husdyrbestand plejer vi at kunne regne med en dansk Høst paa omkring 35 Mill. hkg Korn. Til Supplering plejer vi at indføre ca. 12—15 Mill. hkg Korn og Foderstoffer, altsaa i alt en Mængde paa ca. 50 Mill. hkg Korn og Foderstoffer. For Høstaaret 1940—41 maa vi sikkert regne med mindre end en Middelhøst af Korn; ca. 3—4 Mill. hkg mere Korn kunde en stor Høst vel let have givet, og da der næppe kan ventes nogen Indførsel af Betydning, kommer vi let op paa en Mangel paa $\frac{1}{3}$ af det sædvanlige Forbrug til Mennesker og Dyr.

Da vi er lige saa mange Mennesker som hidtil, og da Brød og Gryn hører til de allervigtigste Fødemidler, kan man ingenlunde vente nogen Nedgang af Forbruget her, tværtimod. Det sædvanlige Forbrug af Korn til Mel og Gryn ligger paa ca. 450 000 t eller ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. hkg Korn. Det manglende Kvantum paa ca. 15—18 Mill. hkg Korn og Foderstoffer maa derfor tages fra Foderet til Husdyrene, en Mangel, som udgør ca. $\frac{2}{5}$ af det sædvanlige Kvantum Korn og Foderstoffer, der anvendes til Husdyrene.

Denne enestaaende vanskelige Situation maa uvægerligt medføre en meget betydelig Indskrænkning af vor Husdyrbestand. Regeringen og Landbrugets Organisationer er enige om, at den mest økonomiske Udnyttelse af de sparsomme Mængder Korn opnaas bedst ved at gennemføre en Kornlov, der fastlægger, hvor meget Korn enhver Landmand kan disponere over, saaledes at han selv kan og maa træffe Afgørelsen ud fra økonomiske Synspunkter af, hvorledes og hvor meget han maa reducere sin Besætning. Ligeledes har man været enig om, at der maa afleveres de nødvendige Mængder Korn til Menneskeføde og visse andre vigtige Formaal. Endelig bør der ogsaa nævnes, at man er enig om, at det mindre Landbrug, der rammes haardest af Kornmangelen, bør fritages for Afleveringspligt undtagen for Brødkorn, som de til Gengæld skal have Ret til at købe Foderkorn for, og at der maa overføres noget Foderkorn fra de større til de allermindste Landbrug. De Hovedretningslinier, det foreliggende Lovforslag er bygget op paa, er da: For det første: Landbruget maa aflevere det nødvendige Korn til Menneskeføde og enkelte andre Formaal til Maksimalpriser og efter bestemte Regler, fastsat efter Jordværdien; for det andet: Fastlæggelse af, hvilke Formaal det indkomne Korn skal